

bestemmelse, som ikke er optagen i Lovforslaget, og end ikke omtalt i Præmisserne, jeg ved ikke hvorfor. Jeg ved ikke om det er en Tilfældighed, eller det er med Vilje, at der er sket en Forbigaaelse i den Henseende, men jeg tror, at det er et Forhold, som fortjener Opmærksomhed. — Loven af 31te Marts 1864 om Bestyttelse imod Eftergørelse af Kunstarbejder nævner i § 6 en Undtagelse fra den Bestemmelse, at man ikke maa eftergøre andres Kunstværker, og denne Undtagelse er: „Gengivelse af Kunstværker i offentlige Kunstsamlinger, paa aabne Blads, saa og af Bygningers Ydersider med de derpaa anbragte kunstneriske Prydelser“. Hvad jeg her særlig vil henlede Opmærksomheden paa, er Gengivelsen af Kunstværker i offentlige Kunstsamlinger. Jeg ved ikke af, at der i Lovforslaget indeholdes det mindste om, at denne Bestemmelse skulde bortfalde eller blive staaende; den maa ganske vist bortfalde, for saa vidt man ophæver hele Loven af 31te Marts 1864, men det er dette, jeg ikke rigtig ved, om det er tilstrækkelig Anledning til. Jeg kan ikke skønne reitere, end at Grunden til, at man har offentlige Kunstsamlinger, at Staten giver Bidrag til offentlige Kunstsamlinger til Indtægter af Malerier, er vel først og fremmest den at støtte Kunstnerne — og det er jo overordentlig fortræffeligt —, men dernæst ogsaa, at man vil opbevare en Samling af Kunstværker, som ville vise Kunstens Standpunkt her i Landet til enhver Tid. Og endelig har denne Foranstaltning fra Statens Side efter min Mening en tredje, overordentlig vigtig Opgave, og det er den: at udbrede Kunsthans hos Publikum. Det er jo netop derfor, at man har offentlige Kunstsamlinger, for at disse skulde være tilgængelige for det store Publikum, og for at derved Smag og Kunsthans i det hele kunne udbredes. Dette kan overmaade fortræffeligt ske derved, at Publikum har, som det maa have, fri Adgang til disse Kunstsamlinger, men det er dog aabenbart, at det er ikke alle, der kunne benytte sig af denne Ret, det er væsentlig kun dem, der bo paa det Sted, hvor Kunstsamlingen er, og dem, der have Lejlighed til at komme derhen, andre maa nøjes med Gengivelser. Nu forekommer det mig, at det er en overordentlig praktisk og fornuftig Bestemmelse, som Loven 31te Marts 1864 indeholder om, at det staar enhver frit for, eller at det ikke er forbudt nogen at eftergøre Kunstværker, som findes i offentlige Kunstsamlinger. Der er ikke forbeholdt Kunstnerne nogen som helst Ret til at have Indflydelse derpaa; den

Ret nemlig, som samme Paragraf giver Kunstnerne til at forbyde visse Arbejders Eftergørelse, angaar kun kunstneriske Arbejders Benyttelse af Haandværkere og Fabrikanter som Forbilleder ved Forarbejdelse af Brugsgenstande eller ved disses Udsmykning; med Hensyn hertil kunne Kunstnerne forbeholde sig Eneret i et Tidrum af 10 Aar, men ikke længere. Der findes ikke i den gældende Ret nogen anden Bestemmelse, hvorefter en Kunstner kan forbeholde sig Retten til Eftergørelse af et Arbejde, som en Gang er solgt til eller indlemmet i en offentlig Kunstsamling, eller som findes paa aabne Blads. Dette finder jeg meget rigtigt og naturligt; for det første, fordi det er i Statens Interesse at udbrede de Kunstværker, som den har vist, at den selv sætter stor Pris paa, at give Anledning til, at disse Kunstværker udbredes i Mangfoldiggørelser i saa stort Omfang som muligt. Men dernæst forekommer det mig heller ikke, at der kan være Tale om, at Kunstnerne skulde kunne eller burde have nogen Ret til at forhindre dette. Det er jo for Kunstneren først og fremmest en Ære, at hans Værk bliver købt til Statens Samlinger, men det er dernæst ogsaa, og maa være, i hans velsortaaede Interesse, at Kendskabet til hans Værk udbredes i saa vide Kredse som muligt, og han vil som Regel ogsaa have faaet større Betaling af Staten, end han faar hos private. Det er derfor naturligt og rimeligt, at den Bestemmelse, som gælder efter Loven af 31te Marts 1864, ogsaa fremtidig bliver gældende, og jeg vil tillade mig at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, om det ikke i saa Henseende kan ske en Tilføjelse i Lovforslaget.

Stilling: Der er i dette Lovforslags § 2 c. en Bestemmelse om, at der med Hensyn til „tekniske og lignende Tegninger“ skal være forbeholdt Forfatteren udelukkende Ret til Offentliggørelse. Det kan ikke nægtes, at der derved gives en Ret, som allerede er til Stede i flere Lande, og hvorved vedkommende kunde siges at faa en Sikkerhed med Hensyn til de Tegninger, som de lade udføre til Benyttelse i Industri eller Haandværk, saa at de kunne værge sig imod, at Tegningerne benyttes af andre. Der var i 1886 en Bevægelse fremme herhjemme til Fordel for, at der i Bighed med, hvad der findes i Tyskland, Frankrig og Østrig, ja selv i Nordamerika, kunde fremkomme en Bestyttelseslov for Mønstre og Modeller, idet man fandt, at det Samarbejde, som absolut er ønskeligt for Kunst og Industri, vanskeliggjordes ved, at de, der lod udføre